

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottságnak a COMP/E-1/38.069. sz. réz víz- és gázcsövek ügyben 2004. szeptember 3-án hozott határozata 1. cikkének a), b) és c) pontját, amennyiben azok az 1995. július 1-je és 1998. augusztus 27-e közötti, valamint az 1998. december 10-e és 1999. október 7-e közötti időszakra vonatkoznak;

– módosítsa a megtámadott határozat 2. cikkét, és mérsékelje a felperesekre kiszabott bírságot;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek, más vállalkozások mellett, megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a réz víz- és gázcsövek piacán árrögzítő és piacfelosztó megállapodások és összehangolt magatartások hálózatában vettek részt.

Keresetük alátámasztására a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor annak megállapításával, hogy a felperesek egységes folyamatos jogsértésben vettek részt, amely 1998. június 3-ától 2001. március 22-éig tartott. A felperesek továbbá azzal érvelnek, hogy még ha a jogsértés egységes és folyamatos is volt, a Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy nem vette figyelembe a felperesek kisebb mértékű részvételét a jogsértés jelentős időszakában. A felperesek arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen ítélte meg úgy, hogy a felperesek esetében nem alkalmazhatók az elévülési szabályok, következésképpen nem lehetett volna bírságot kiszabni az 1996. március 22-e előtt befejeződött jogsértések miatt, tekintettel arra, hogy a Bizottság 2001. március 22-én indította meg vizsgálatát. Végül a felperesek szerint a Bizottság helytelenül alkalmazta velük kapcsolatban az engedékenységi közleményt és a bírság megállapításának módszeréről szóló 1998-as iránymutatást, mivel a Bizottság által alkalmazott bírságmérséklés mértéke nem tükrözi pontosan a felperesek együttműködését. Ugyanebben az összefüggésben a felperesek az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkoznak, amennyiben azonos bírságmérséklésben részesültek, mint a jogsértés egy másik résztvevője, bár a felperesek együttműködése nagyobb volt, mint a másik vállalkozásé.

Az Outokumpu OYJ és az Outokumpu Copper Products OY által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset

(T-20/05. sz. ügy)

(2005/C 82/65)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Outokumpu OYJ, székhelye: Espoo (Finnország), és Outokumpu Copper Products OY, székhelye: Espoo (Finnország), képviselik: J. Ratliff, barrister, F. Distefano és J. Luostarinen, ügyvédek, 2005. január 21-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottságnak a COMP/E-1/38.069. sz. réz víz- és gázcsövek ügyben 2004. szeptember 3-án hozott határozatának 2. cikkét, amennyiben az a felperesekre kiszabott bírságra vonatkozik;

– mérsékelje a felperesekre a fent említett határozatban kiszabott bírságot, az Elsőfokú Bíróság hatáskörének megfelelően;

– kötelezze a Bizottságot az eljárás, így a felpereseknél felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek, más vállalkozások mellett, megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a réz víz- és gázcsövek piacán árrögzítő és piacfelosztó megállapodások és összehangolt magatartások hálózatában vettek részt.

Keresetük alátámasztására a felperesek elsősorban arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el azáltal, hogy a bírságot 50 %-kal megnövelte visszaesés miatt azon az alapon, hogy a felperesek már elkövettek hasonló jogsértést a rozsdamentes acél ügyben. Ezzel összefüggésben a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkét és saját 1998-as bírságról szóló iránymutatását, az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogban való tévedést és a tények mérlegelésekor hibát követett el, amennyiben a bírságot 50 %-kal megnövelte elrettentés végett. Ezzel kapcsolatban a felperesek szerint a Bizottság helytelenül, valamint az 1/2003 rendelet 23. cikkével, a saját 1998-as bírságról szóló iránymutatásával, a bírság és a büntetések kiszabásának általános elveivel és az arányosság elvével ellentétesen ítélte meg az elrettentő hatást, mivel a felperesek csak a jogsértés legvégén vagy akár utána történt felvásárlások útján váltak nagyobbá, mint a kérdéses jogsértésben részt vevő többi vállalkozás. Ugyanebben az összefüggésben a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévedett, amikor kizárólag a felperesek forgalmát vette figyelembe az összes körülmény tekintetbe vétele helyett.

A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló jogban való tévedést követett el, amikor a bírság kiszámításakor nem csak a gyártóknál a réznek víz- és gázcsövekké való feldolgozásakor felmerülő „átalakítási haszonkulcsot” vette figyelembe, hanem az ennek alapjául szolgáló réz forgalmat is, amely nem képezte részét jogellenes együttműködésnek. A felperesek szerint ez a hiba aránytalanul magas bírság kiszabásához vezetett.

(¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

A Halcor Metal Works S.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset

(T-21/05. sz. ügy)

(2005/C 82/66)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Halcor Metal Works S.A., székhelye: Athén (Görögország), képviseli: I. S. Forrester, barrister, A. P. Schulz és A. Komninos ügyvédek, 2005. január 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozat 1. cikkének f) pontját és 2. cikkének d) pontját, amennyiben a Halcorra bírságot szab ki;

- másodlagosan szabjon ki kisebb mértékű bírságot, amely megfelelőnek tűnik a Bíróság számára az EK 229. cikkben foglalt korlátlan mérlegelési jogkörének gyakorlásakor;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes vitatja a Bizottságnak az EK 81. cikk (1) bekezdése alapján indult COMP/E-1/38.069. sz. ügyben 2004. szeptember 3-án hozott határozatával rá kiszabott bírságot, amely a réz víz- és gázcsövek ágazatában három különböző jogsértést állapított meg.

Keresete alátámasztására a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy magatartása nem érdemelte meg a bírságot. A felperes szerint viselkedése nem foglalt magába olyan magatartást, amely miatt az EK 81. cikk értelmében bírságot kellett volna kapnia, mivel a határozat többi címzettje által gyakorolt kényszer alatt állt, és mivel a kartellben való részvétele export- és növekedésorientált vállalkozás lévén passzív és kikényszerített volt.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a bírság kezdőpontját nyilvánvalóan helytelenül állapították meg, és az sérti az egyenlő bánásmód elvét. A felperes szerint míg a határozat más címzettek a három különböző jogsértésben való részvétellel vádol, a felperest csak az egyikben való részvétellel, a bírság alapösszegét minden címzett számára ugyanolyan módon számították ki. A felperes arra is hivatkozik, hogy a megállapodásokat nem támogatta, és hogy a határozatban a jogsértés területi hatályába helytelenül foglalták bele Görögországot.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a bírságnak a jogsértés időtartama miatti megemlése nyilvánvaló mérlegelési hibát és jogban való tévedést képez.

Végül a felperes kijelenti, hogy a rá kiszabott bírság a határozat többi címzettjére kiszabott bírsághoz képest és a felperes sajátos helyzetére nézve aránytalanul nagy volt. A felperes ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy 1999-ben, két évvel azelőtt, hogy a Bizottság tudomására jutott a kartell, önként megszüntette a találkozókön való részvételét, a találkozókön rövid ideig vett részt, passzívan volt jelen a kartellben, és a Bizottságot teljes dokumentációval látta el, amelyre a Bizottság a kifogásközlést és a határozatot alapozta.